

El j6ven Echegaray reside hoy en Santander, al amparo de uno de sus tios, corredor de aquella plaza comercial, y en dicho punto aparecen fechadas sus primeras composiciones po6ticas.

Las dos que hemos tenido el gusto de leer son las que llevan por titulo EGUZKIYAREN IRTEERA (*La salida del sol*) y MOGEL-TAR IZKRIBALARI BIKAÑEI OROIPENA, (*Recuerdo á los insignes escritores Moguel*), escrita la primera en correctos zortzicos mayores, y la segunda en ligeras y airosas seguidillas, metro poco usado hasta ahora por nuestros poetas y que sin embargo, se asimila f6cil y perfectamente á la 6ndole de nuestra lengua y las leyes de la m6trica bascongada.

Ambas composiciones son bell6simas, revelan en su j6ven autor excelentes condiciones, y á seguir por ese camino, creemos que el Sr. Echegaray ha de ocupar muy pronto uno de los primeros puestos entre los cultivadores de la poesia euskara. Siga, pues, adelante en sus tareas con el entusiasmo propio de sus pocos a6os, que 6 mucho nos equivocamos 6 sus producciones han de dar honra á la literatura euskara, que hoy m6s que nunca necesita del concurso de inteligencias j6venes que presten s6via y vigor al florecimiento felizmente iniciado de algunos a6os á esta parte.

En prueba de que no exajeramos en nuestros juicios, h6 aqu6 ahora la primera de las composiciones del Sr. Echegaray, que nos cabe la satisfaccion de dar á conocer:

EGUZKIYA-REN IRTEERA.

Goiz aldea da; irten gaitean,
Goazen mendiyen gañera,
Ikusitzera zein ederra dan
Eguzkiyaren irteera;
Ikusitzera, al-dan ongiyen
Gau illunaren bukaera,
Bai eta ere, egun ederren
Miragarrizko jayoera.

Zeruba urdiñ, odei bat gabe,
Lauso arifña azpiyan,
Landare danak lore-zabaltzen
Baso ta charen erdiyan;

Zelayak intzez ongi busti-ta
Mardul belarra mendiyen,
Sortitza¹ dana deitzot dagola
Chit alaitasun aundiyan.

Zillarra bezin piñ eta garbi
Pizkorrak daude ibaiyak,
Leyarrezkoak² diruditela
Beren ur-eder biziyak ;
Errekak eta iturrihoak,
Aintzira³ chiki t'aundi yak
Eguzkiyaren irteerak dauzka
Pozez beterik guztiyak.

(1) Sortitza, Naturaleza. —(2) Leyarra, Cristal.—(3) Aintzira, Lago.

Sarats-illunak¹ utzi dituzte
 Beren betiko negarrak;
 Aldamenean zut zukit daude
 Zuriz jantzirik zumarrak;
 Oen ondoren alchatzen dira
 Liraiñ ta zuzen lizarrak;
 Ditu guztiyak distiatutzen
 Egun-sentiko izarrak.

Asitzen dira chori chikiak
 Zugaztiyetan² kantatzen,
 Soñu eztsitu chit pollitakin
 Egun-sentiya agurtzen;
 Ibar-zuloak, mendi-tontorrak
 Dirade danak alaitzen;
 Zergatik duten ezagututzen
 Eguna dala argitzen.

Zoragarriko choriyen kanta
 Añ gozatsuak entzunik,
 Ichaso arro indartsua-re
 Dago ekaitzak azturik;
 Ondar-aldera biraltzen ditu
 Baga-leunak³ umillik
 Gañean diyaz⁴ azkar ontziyak
 Ariñ aizeak bultzarik.

Uren azpitik azaldutzen da
 Izar danetan nausiya,
 Bere urrezko errañuekin
 Lilluraturik⁵ guztiya;
 Apaingarriró jantzitzen ditu
 Zeru mirari garbiya,
 Ichaso aundi orrolariya
 Eta lorezko zelaiya.

Aldendutzen da zakonetatik
 Egun-sentiko lañoa,
 Agerturikan argiz beterik
 Arkaitz-arteko zuloa;

Zuaitzak daude garbiturikan
 Intzez ederki ostoa;
 Danak diote: «Egun sentiya,
 Ederra zera, gozoa.

¡Zér gauz ederrak azaltzen diran
 Mendiyetara igorik!
 Nekazariyak irfetzen dira
 Kantatzen beren echetik:
 Soroetara lanera diyaz
 Biyotza guziz pozturik,
 Zergatik duten alde danetan
 Ikusten poza goiturik.

Egun-argiyaz agertutzen da
 Ikusgarriya mundua:
 Ezagutzen da bazter danetan
 Egillearen eskua;
 Egaztichoak esaten dute:
 «Jaso zazute burua
 Miretsitzeko, begiraturik
 An goian dagon Zerua.»

Gauza guztiyak bedeinkatutzen
 Dute eguzki berriya,
 Oro bat bere errañu eder
 Indarti eta biziya,
 Esanik dala Jaunak guretzat
 Biraltzen duen argiya,
 Zeruetara bear degula
 Alchatu bere gloriya.

Umill gaitezen, bada, gizonak
 Egillearen aurrean;
 Doaindu⁶ zagun Zeruko Jauna
 Belaunturikan lurrean;
 Jachi gaitezen erriyetara
 Zabaldutzeko danetan,
 Egun-sentiya zer atsegiñak
 Sartzen dituen guregan.

ECHEGAKAY-KO KARMELO-K.

Santander-en Azilla-ren 10.an 1882.an

(1) *Sarats-illunak*, Los tristes sauces.—(2) *Zugaztiya*, Arboleda.—(3) *Baga-leunak*, Las suaves olas.—(4) *Diyaz* por *dijoaz*; variedad dialectal propia de Zumaya y otros pueblos de la costa. (N. de la R.)—(5) *Lilluratu*, Deslumbrar.—(6) *Doaindu*, Alabar.